

Sygn. akt I C 968/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Ostafińska-Końska

Protokolant: stażysta Ewelina Gadomska

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2016 roku w Kwidzynie

na rozprawie

z powództwa P. L.

przeciwko Skarbowi Państwa – Prokuraturze Rejonowej w K.

o ustalenie prawa

powództwo oddala.

I C 968/15

UZASADNIENIE

Powód P. L. wnosił o ustalenie, że jest właścicielem samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...) nr VIN (...). Jako pozwanego wskazał Skarb Państwa-Prokuraturę Rejonową w K..

W uzasadnieniu podał, że ww. samochód zakupił w Anglii w 2007 roku. Następnie po kolizji mającej miejsce w 2009 roku zakupił do samochodu nowe części m.in. silnik i karoserię i samochód ten wyremontował. W 2012 roku Prokuratura Rejonowa w K. wszczęła śledztwo w sprawie kradzieży samochodu osobowego marki V. (...) na szkodę P. i T. C. . Po przeprowadzeniu śledztwa okazało się, że samochód powoda nie został skradziony P. i T. C. ale niektóre podzespoły pochodzą z różnych samochodów, w tym karoseria pochodzi z samochodu skradzionego w 2010 roku obywatelowi Niemiec A. J.. Prokurator Rejonowy w K. umorzył śledztwo ale samochód zatrzymał w depozycie sądowym gdyż istnieje wątpliwość komu należy samochód wydać.

Jako podstawę żądania powód wskazał przepis art.169 kc.

Pozwany Skarb Państwa – Prokuratura Rejonowa w K. wnosił o oddalenie powództwa zarzucając, że nie jest biernie legitymowany do występowania w sprawie. Zdaniem pozwanego legitymowanym w sprawie w charakterze pozwanego powinien być właściciel samochodu A. J., któremu skradziono samochód.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Prokurator Rejonowy w K. prowadził postępowanie w sprawie kradzieży samochodu marki V. (...) na szkodę współwłaścicieli P. i T. C. sygn. Ds. 431)12. W sprawie tej został zabezpieczony samochód takiej samej marki znajdujący się w posiadaniu P. L. ponieważ samochód ten nosił cechy pozwalające przypuszczać, że pochodził z przestępstwa.

W trakcie postępowania wyjaśniającego, między innymi na podstawie przesłuchania P. L., Prokurator ustalił, że:

P. L. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) w B. gmina K.. W ramach prowadzonej działalności powód zajmuje się handlem używanymi samochodami sprowadzonymi z zagranicy i częściami samochodowymi. Części samochodowe powód nabywa głównie na giełdzie samochodowej w P..

Przedmiotowy samochód marki V. (...) powód nabył w Anglii w grudniu 2007 roku jako pojazd uszkodzony powypadkowy. Samochód miał rozbity zderzak przedni, pas przedni, maskę i chłodnicę oraz lampy przednie. W chwili zakupu samochód posiadał silnik 1,9 TDI a w wyposażeniu 4 lub 6 poduszek powietrznych, radio, pełną elektryczność, czarną tapicerkę welurową, manualną skrzynię biegów i relingi. Ponieważ samochód był przystosowany do ruchu lewostronnego P. L. zeznał, iż zlecił przystosowanie samochodu do ruchu prawostronnego w warsztacie naprawczym w M., którego nazwy nie pamiętał. Po odebraniu z warsztatu powód jeździł samochodem. W zimie 2008 roku powód P. L. wpadł w poślizg i uderzył w drzewo. W wyniku wypadku w samochodzie powoda uszkodzone zostały: przedni pas, maska, zderzak przedni, lampy, wzmocnienie czołowe, błotniki, chłodnica i silnik. Uszkodzony samochód stał przez około roku na placu firmy powoda. Jesienią 2008 roku na giełdzie samochodowej w P. powód kupił silnik o pojemności 2,5 TDI wraz ze skrzynią biegów, instalacją elektryczną, podzespołem napędowym, komputerem i kluczami a następnie w 2009 roku zlecił wykonywanie prac blacharskich w trakcie których został zainstalowany silnik 2,5 TDI. Dalej P. L. podał, że w latach 2009 i 2010 na giełdzie w P. powód nabył tzw. przekładkę, kokpit, beżową tapicerkę, maglownicę i nagrzewnicę, które zostały zamontowane w samochodzie. Starosta (...) w dniu 10 marca 2011 roku wydał dowód rejestracyjny samochodu osobowego marki V. (...).

W toku postępowania Prokurator dopuścił dowód z opinii mechanoskopijnej, z której wynikało, że oznaczenie identyfikacyjne (...) powstało na bazie przerobienia oznaczenia fabrycznego ponieważ pierwotne oznaczenie pojazdu brzmiało (...) oznaczenie silnika (...) nosi cechy naniesienia przez producenta. Ujawniony numer identyfikacyjny należał do pojazdu, stanowiącego własność obywatela niemieckiego A. J., który został mu skradziony w nocy z 2 na 3 lutego 2010 roku w B..

Biegły z zakresu mechanoskopii po zapoznaniu się z przekazaną specyfikacją przez producenta stwierdził, że w zatrzymanym pojeździe:

- zamontowane są podzespoły posiadające indywidualne oznaczenia identyfikacyjne wyposażenia pojazdów (...)
- z poduszki powietrznej kierowcy i urządzenia multimedialnego w sposób trwały usunięto oznaczenia identyfikacyjne;
- przeprowadzone pomiary grubości powłoki lakierniczej pojazdu wykazały, że w pojeździe dokonywano napraw błotników przednich bez zdejmowania z pojazdu pokrywy silnika oraz dachu pojazdu a przeprowadzona naprawa lakierniczo blacharska nie wiązała się ze zmianą fabrycznej barwy powłoki lakierniczej;
- karoseria pojazdu została fabrycznie wykonana i skompletowana do ruchu prawostronnego z napędem na 4 koła a na powierzchni karoserii pojazdu nie ujawniono cech zmian przerobienia z ruchu lewostronnego na prawostronny;
- w pamięci sterownika silnika i zegarów pojazdu zapisano wtórnie niefabryczne oznaczenia identyfikacyjne i immobilizera;
- na właściwych elementach wyposażenia zamocowane są identyfikatory z oznaczeniem PKN pojazdu numer produkcyjny o treści 47-4-5046 i jest ono przypisane do pojazdu o numerze VIN (...) boczne stalowe wzmocnienia drzwi pojazdu, tapicerka drzwi tylnych, wiązki przewodów w konsoli pojazdu posiadają cechy fabrycznego montażu i oznaczenia numerem produkcyjnym 47-4-5046;
- w trakcie badania pojazdu ustalono, że w całości odpowiada on wyposażeniu pojazdu oznaczonego numerem VIN (...).

Postanowieniem z dnia 27 marca 2012 roku sygn.Ds.431)12 Prokurator Prokuratury Rejonowej w K. umorzył postępowanie wobec stwierdzenia, że brak jest dostatecznych danych uzasadniających popełnienie przestępstwa z

art.291 par.1 k.k. oraz wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa z art. 306k.k. Jednocześnie dowód rzeczowy w postaci samochodu osobowego marki V. (...) wraz z kluczami z pilotem postanowił przechowywać nadal w depozycie Sądu Rejonowego w Kwidzynie ponieważ istnieje wątpliwość komu należy go wydać.

(odpis dowodu rejestracyjnego samochodu k.5-6, akta Prokuratury Rejonowej w K. Ds. 431)12).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie akt Prokuratury Rejonowej w K. Ds.431)12).

Stan faktyczny jest poza sporem.

W ocenie Sądu pozwany Skarb Państwa-Prokuratura Rejonowa w K. nie jest legitymowany do występowania w sprawie w charakterze pozwanego.

Jak słusznie podnosi pozwany, nie rości on żadnych praw do własności zatrzymanego samochodu marki V. (...) a prokurator jako organ procesowy miał obowiązek zastosować przepis art.231 par.1 kpk. i złożyć samochód do depozytu sądowego wobec zaistnienia wątpliwości komu należy wydać samochód. Na podstawie umieszczenia samochodu w depozycie nie powstał pomiędzy Prokuraturą Rejonową w K. a powodem żaden stosunek cywilno prawny. Na tej podstawie powód nie posiada interesu prawnego w postępowaniu cywilnym skutecznego w stosunku do Skarbu Państwa.

Jeżeli powód uważał, że zatrzymanie spornego samochodu w depozycie jest bezpodstawne, powinien zaskarżyć postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. z dnia 27 marca 2012 roku Ds.431)12 w przepisany terminie, czego nie uczynił.

Niezależnie od powyższego należy podzielić stanowisko pozwanego, iż bezpodstawne jest powoływanie się powoda na przepis art.169 kc. jako podstawę roszczenia.

Przepis art. 169 k.c. mówi:

„Par.1. Jeżeli osoba nieuprawniona do rozporządzania rzeczą ruchomą zbywa rzecz lub wydaje ją nabywcy, nabywca uzyskuje własność z chwilą objęcia rzeczy w posiadanie, chyba że działa w złej wierze.

Par.2. Jednakże gdy rzecz zgubiona, skradziona lub w inny sposób utracona przez właściciela zostaje zbyta przed upływem lat trzech od chwili jej zgubienia, skradzenia lub utraty, nabywca może uzyskać własność dopiero z upływem powyższego trzyletniego terminu. Ograniczenie to nie dotyczy pieniędzy i dokumentów na okaziciela ani rzeczy nabytych na urzędowej licytacji publicznej lub w toku postępowania egzekucyjnego”.

Jak wynika z wyżej cytowanego przepisu przesłanką nabycia rzeczy skradzionej jest dobra wiara nabywcy, która musi trwać nieprzerwanie przez cały okres 3 lat posiadania. Powód składając zeznania w Prokuraturze Rejonowej w K. podał, że samochód nabył w grudniu 2007 roku zaś dowiedział się już o kradzieży samochodu 15 lipca 2010 roku kiedy Komenda Powiatowa Policji w K. wydała protokół zatrzymania rzeczy (k.37 akt Ds.431)12). Nie upłynął zatem wymagany okres lat trzech posiadania w dobrej wierze do zatrzymania samochodu przez policję. Przyjmując również, że powód dowiedział się o kradzieży w dniu otrzymania postanowienia o umorzeniu postępowania z dnia 27.03.2012 roku, to upłynęło jedynie 2 lata od kradzieży samochodu na szkodę A. J.. W okresie posiadania zatem powód utracił przymiot dobrej wiary.

Nawet jeżeli powód nie jest w stanie ustalić pochodzenia i właścicieli kolejno nabywanych i montowanych części samochodowych to przecież taka sytuacja nie stwarza jakiegokolwiek odpowiedzialności Skarbu Państwa tym bardziej, że przez zatrzymanie w depozycie sądowym Skarb Państwa nie rości sobie żadnych uprawnień wynikających z prawa własności samochodu.

Należy przy tym zaznaczyć, że powód jako profesjonalista prowadzący działalność gospodarczą powinien był dokładnie badać pochodzenie nabywanych części samochodowych na giełdzie i liczyć się z tym, że ich pochodzenie może być nielegalne.

Zadaniem powoda jest ustalenie właścicieli i pochodzenia części z których został złożony samochód i nie usprawiedliwia go to, że nie jest w stanie się z tego wywiązać.

Prokurator Rejonowy w K. wyraźnie ustalił jako pokrzywdzonego A. J. powołując się na opinię biegłego sądowego z zakresu mechanoskopii.

W obecnym stanie sprawy powód może jedynie rozważyć konieczność wystąpienia z powództwem przeciwko tej osobie.

W związku z powyższym Sąd na podstawie art. 169 par.1 i par.2 kc. i mając na uwadze przepis art. 189 kpc. orzekł jak wyżej.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na zasadzie przepisu art. 98 par.1 kpc.

Powód jako strona przegrywająca sprawę nie ma podstaw do domagania się od pozwanego kosztów zastępstwa procesowego.